C61 – CUL8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

13 november 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het advies op de evaluatie van de instrumenten van het Europese jeugdbeleid 1

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het financiële tekort bij het Vlaams Fonds der Letteren 3

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Huis DAARKOM
Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over mogelijke onregelmatigheden bij de constructie van het Vlaams-Marokkaans culturenhuis DAARKOM in Brussel 5

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Sportimonium en het Bloso-domein in Hofstade 10

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het advies op de evaluatie van de instrumenten van het Europese jeugdbeleid

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de aanloop naar een nieuw kader voor het Europees jeugdbeleid dat gepland is voor 2009, werden de instrumenten die dit Europees jeugdbeleid de afgelopen jaren moesten dragen geëvalueerd. Het gaat hier om de open coördinatiemethode, het jeugdpact en youth mainstreaming.

Uit de eerste evaluaties bleek het in het verleden niet altijd even eenvoudig om tot een goede onderlinge afstemming te komen tussen deze verschillende instrumenten. Daarom pleit onder meer de Vlaamse Jeugdraad voor een beperking en een betere afstemming ervan. De Vlaamse Jeugdraad pleit in zijn advies van 1 oktober 2008 voor een betere afstemming tussen het Europees instrumentarium en het jeugdbeleid op alle andere beleidsniveaus, waaronder het Vlaamse. Ook dringt hij aan op een duidelijkere afbakening van de rol van de diverse actoren, zodat het duidelijk wordt wie waarvoor bevoegd en verantwoordelijk is bij de uitvoering van de Europese samenwerking inzake jeugd.

Mijnheer de minister, ik was verrast dat de evaluatie aangaf dat er na zeven jaar Europese samenwerking inzake jeugd wel resultaten zijn op het Europese niveau en op dat van de beleidsmakers, maar dat er op het niveau van de jongeren zelf toch weinig concrete resultaten zijn.

Hoe evalueert u de werking van de verschillende Europese instrumenten in de afgelopen jaren? Bent u van plan om op Europees niveau te pleiten voor een versterking van de open coördinatiemethode? Bent u het eens met de evaluatie die de Vlaamse Jeugdraad maakt van het bestaande instrumentarium? Wat is de stand van zaken op Europees vlak inzake de onderhandelingen voor het uittekenen van een vernieuwd kader voor het Europees Jeugdbeleid?

Mijnheer de minister, welke maatregelen ziet u om ervoor te zorgen dat het eigen jeugdbeleid beter aansluit bij de instrumenten op Europees vlak? Hoe wilt u garanderen dat de op Europees niveau gemaakte afspraken een verschil kunnen maken in het Vlaamse jeugdbeleid? Welke thematische prioriteiten hebt u voor een toekomstige Europese samenwerking inzake jeugd? Welke van deze prioriteiten wilt u aan bod laten komen tijdens het Belgisch voorzitterschap van de EU in de tweede helft van 2010?

Mijnheer de minister, ik heb mijn vragen gebaseerd op twee adviezen van de jeugdraad en vooral op de bekommernis om aandacht te schenken aan het Europese jeugdbeleid.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: De verschillende Europese instrumenten hebben de lidstaten ertoe aangemoedigd hun jeugdbeleid verder vorm te geven. Er dient uiteraard nog heel wat te gebeuren. Voor 2001 bestond er enkel het Europese jeugdprogramma voor mobiliteit van jongeren. Sinds het Europese Witboek van 2001 werd door de lidstaten een kader uitgetekend om het Europese jeugdbeleid concreet invulling te geven. Net als in 2001 zal ik verder pleiten voor een volledige open coördinatiemethode en geen light versie. Zoals u weet moet hierover echter een consensus worden gevonden tussen de lidstaten. Dat maakt het niet altijd gemakkelijk.

Ik kan mij grotendeels vinden in de analyse die de Vlaamse Jeugdraad maakt van het bestaande instrumentarium. Ik denk niet dat de vraag naar meetbare criteria en benchmarking haalbaar is. Dit vereist namelijk een veel moeilijker oefening om te komen tot een consensus tussen de lidstaten. Men dreigt met andere woorden de lat zo hoog te leggen dat de Europese Raad van Ministers er niet over kan. Bovendien zullen dergelijke eisen uiteindelijk resulteren in verhoogde administratieve lasten voor de diverse overheidsniveaus – federaal, Vlaams, provinciaal en gemeentelijk – alsook voor het middenveld, als uitvoerders van een deel van het jeugdbeleid.

De Europese Commissie had de lidstaten verzocht om voor 15 oktober 2008 en ten laatste op 30 november de vragenlijst aangaande de analyse van het huidige samenwerkingskader inzake jeugdaangelegenheden en ideeën voor de toekomst aan de Commissie te bezorgen. Vlaanderen heeft zijn rapport bezorgd voor eind oktober 2008. Daarnaast is de Commissie bezig met een visitatieronde langs de jeugdadministraties, jeugdraden en nationale agentschappen van de verschillende lidstaten.

Van 2 tot 8 november 2008 was er de Europese Jeugdweek, waar jongeren uit de verschillende lidstaten nadachten en debatteerden. Op 10 november 2008 had de Commissie een gesprek met de Vlaamse actoren. Verder organiseert de Commissie nog tot 25 november

2008 een online raadpleging over de toekomst van het EU-jeugdbeleid. De analyse van deze input zal in de komende weken en maanden gebeuren door de Commissie. Zij wil de uittekening van het toekomstige samenwerkingskader rond hebben voor de Europese verkiezingen in 2009. Een mededeling van de Commissie wordt verwacht in het voorjaar 2009 en een eerste gedachtewisseling op de Raad Jeugd van mei 2009.

Mevrouw Poleyn, uw vraag gaat blijkbaar uit van de veronderstelling dat het Vlaamse jeugdbeleid niet goed aansluit bij het Europese jeugdbeleid. Ik zie niet meteen een kloof tussen beide. De Europese gemeenschappelijke doelen die werden vooropgesteld in het kader van de vier prioritaire thema's die in het Europese Witboek Jeugd in 2001 alsook in de resolutie van juni 2002 inzake een Europees jeugdsamenwerkingskader werden vastgelegd, werden grotendeels opgenomen in de doelstellingen en acties in het Vlaamse Jeugdbeleidsplan 2006-2009.

Op vraag van de toenmalige jeugdraad werd enkel afgeweken van de gemeenschappelijke doelstelling over participatie. De jeugdraad wenste zijn eigen discours niet aan te passen aan het Europese. Uitvoering van het Vlaamse Jeugdbeleidsplan geeft dus ook grotendeels uitvoering aan deze gemeenschappelijke doelen. Er is vandaag op dit gebied een goede samenwerking tussen de afdeling Jeugd van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk, Jint, de onderzoekswereld en de jeugdraad. Deze werkwijze zorgt mede voor gedragenheid onder alle belangrijke actoren en de implementatie van Europese afspraken in het eigen werkveld.

Ik pleit ervoor om de huidige prioritaire thema's – vrijwilligerswerk, participatie, informatie en beter begrip en kennis van jongeren – ook in het toekomstige samenwerkingskader te behouden. Vanuit Vlaanderen pleiten we er ook voor om van jeugdwerk – niet-formeel leren in de Europese context – een prioritair thema te maken. Dat stelden we reeds in 2001 voor maar daarover bestond toen geen consensus.

Nieuwe thema's die wij vanuit Vlaanderen willen aanbrengen of introduceren zijn onder meer: een verbreiding van het beleid naar kinderen en jongeren – momenteel richt het Europese jeugdbeleid zich enkel naar jongeren in de leeftijdsgroep 15-25 jaar –, de dimensie kinderrechten in het jeugdbeleid, het aspect geschiedenis van het jeugdwerk, jeugdbeleid in Europa en zijn impact op het Europese jeugdbeleid. Het vastleggen van de prioriteiten voor het volgende Belgische EU-voorzitterschap behoort tot de prioriteiten en de bevoegdheid van de volgende Vlaamse Regering en de volgende Vlaamse minister van Jeugd.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u zegt dat jeugdwerk een bijkomende prioriteit zal worden. In de andere Europese landen staan de jeugdbewegingen en het jeugdwerk zoals het bij ons is uitgebouwd helemaal niet zo ver. Waarschijnlijk zijn wij een van de voorlopers. Het zou goed zijn om dat op het Europese niveau ter sprake te brengen, zodat we een stimulans kunnen zijn voor de andere landen, ook vanuit onze overtuiging dat participatie aan verenigingsleven belangrijk is voor het welzijn en de goede organisatie van onze samenleving.

Mijnheer de minister, u pleit er ook voor om het jeugdbeleid op Europees niveau uit te breiden naar kinderen en te koppelen aan kinderrechtenbeleid. De integratie van kinderrechtenbeleid in jeugdrechtenbeleid in Vlaanderen evalueert u positief, omdat het niet vanzelfsprekend is, omdat het twee maatschappelijke geledingen betreft met een eigen dynamiek. Wellicht is dat niet altijd van nature samen te smelten, maar daarom is het misschien net goed. Is het niet te vroeg om dat al te evalueren op Vlaams niveau en te promoten op Europees niveau?

In de conclusie van het advies van de Jeugdraad van 1 oktober las ik dat er veel is gebeurd op structureel, op meso- en op macro-niveau, maar op het niveau van de jongeren zelf is het moeilijk om het Europese beleid vorm te geven. Herkent u zich in die vaststelling en is daar wat aan te doen?

Minister Bert Anciaux: Kinderrechten zouden ook een prioriteit moeten zijn in het beleid van de Europese Unie. Dat hoeft niet binnen het jeugdwerk of het jeugdbeleid te zijn, maar het is een goede zaak dat het binnen het jeugdbeleid zit. Op Europees vlak moeten de kinderrechten meer worden besproken. Er moet een grotere dynamiek over worden ontwikkeld. Dat kan wellicht het best vanuit de Raad Jeugd omdat het in andere raden als niet-prioritair zou worden beschouwd.

Ik denk dat het juist is dat het moeilijk is om het Europese beleid vorm te geven, maar daarom stemt het nog niet overeen met de werkelijkheid. Ik denk dat nogal wat individuele jongeren dat niet direct aanvoelen en niet direct weten wat het Europese onderdeel is. Ik denk niet dat dat een rol speelt voor gewone jongeren.

Dat doet geen afbreuk aan het feit dat in de praktijk het Europees jeugdbeleid toch een stevige stimulans heeft gekregen de voorbije jaren, niet het minst dankzij een aantal Vlamingen en mensen uit mijn administratie die ook Europees een heel grote rol spelen. Ik denk dat Europa hoe langer hoe meer een positieve impact heeft op het jeugdbeleid, maar dat dat niet altijd zichtbaar is en zeker niet herkenbaar. Als de jeugdraad stelt dat de gewone jongere in Vlaanderen dat niet direct aanvoelt, heeft hij gelijk, denk ik.

De vraag is of dat het belangrijkste is. Ik denk dat het belangrijkste is dat er een positieve stimulans vanuit

Europa naar het jeugdbeleid gaat. Dat is stilaan echt wel reëel aan het worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het financiële tekort bij het Vlaams Fonds der Letteren

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 5 juni heeft de commissie voor Cultuur de jaarlijkse hoorzitting georganiseerd met het Vlaams Fonds der Letteren (VFL) over zijn jaarverslag 2007.

Bij deze uitgebreide uiteenzetting werd de inhoudelijke werking van het fonds goed beschreven, maar werd de financiële situatie van het fonds slechts licht aangeraakt en er werden daaromtrent dan ook geen vragen gesteld.

Nadien ontvingen we via mail het verslag van de regeringscommissaris over de werking van het VFL in 2007. De commissaris uitte daarin enkele belangrijke bedenkingen inzake de financiële toestand van het fonds. Ik citeer: "Uit de gegevens kan worden besloten dat het boekjaar 2007 werd afgesloten met een negatief resultaat van 29.518 euro. Samen met het overgedragen resultaat van 928.449 euro komt dit op 957.967 euro." Verder staat er: "Op geen enkele manier wordt het resultaat van het boekjaar vermeld in het jaarverslag. Het is absoluut nodig dat het jaarverslag daar melding van maakt. Op basis van de verstrekte informatie kan een derde geen enkele relevante conclusie trekken en is de info bijgevolg misleidend en in strijd met de boekhoudwet."

Mijnheer de minister, ik stelde u hierover op 3 juli een vraag om uitleg. Uw antwoord gaf aanleiding tot een nieuwe hoorzitting met het VFL, die plaatsvond op 23 oktober. Het fonds gaf zijn visie op het ontstaan van het financiële tekort en op de manier waarop dit volgens het fonds moet worden opgelost. Ik citeer het fonds: "In 2002 is 1 miljoen euro geschrapt in de begrotingscontrole. In 2003 is de dotatie op het verminderde niveau behouden, waardoor er de facto 2 miljoen euro geschrapt is. Als die schrapping niet hersteld wordt, dan blijft het VFL dit boekhoudkundige verlies jaar na jaar meedragen. Het bestuur rekent op een herstellingsfinanciering, eventueel gespreid over enkele jaren, door een verhoogde gelabelde dotatietoekenning, dus door een verhoging van de dotatie gedurende enkele jaren, waarin uitdrukkelijk aangegeven is welk deel ervan bestemd is om het boekhoudkundig verlies te verwerken."

Het fonds heeft duidelijk geen liquiditeitsprobleem. Dus dat is het punt niet, maar het is financieel niet gezond. Het sluit al jaren de werking af met een boekhoudkundig verlies. Eigenlijk betaalt men jaar na jaar verbintenissen van het jaar voordien met subsidies voor het lopende jaar. Er is structureel iets niet gezond.

Mijnheer de minister, hebt u al maatregelen kunnen nemen of overwegen om het boekhoudkundig verlies van het fonds weg te werken, nadat we in juni of juli dit dossier hebben aangekaart? In welke pistes voorziet u om tot een oplossing te komen en de werking van het fonds blijvend te garanderen door dit verlies weg te werken?

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst zeggen dat mijn sympathie voor het fonds, zijn bevolking en zijn leiders enorm is. Eigenlijk ontbreekt er wel een vraag bij de vragen die nu voorliggen: welke maatregelen heeft het fonds sinds juli of sinds langer genomen om dat boekhoudkundig verlies weg te werken?

Ik stel die vraag, omdat we die ook aan het fonds zelf hebben kunnen stellen. Maar als enige antwoord kregen we te horen dat men dat geld terugeist. Ik weet natuurlijk niet wat achter de schermen gebeurt, maar soms zegt men dat het geld was toegezegd en soms zegt men dat het een eenmalige maatregel was voor dat jaar en nadien is de subsidie opnieuw op hetzelfde niveau gebleven. Het wordt dus gemakkelijk een welles-nietesspel, waarover ik me niet kan uitspreken.

Men zit wel met de realiteit dat het fonds op een bepaald moment een kleinere dotatie had en het jaar nadien dezelfde. Dat is dan wel rechtgezet en nadien recurrent zo behouden. Op dat moment is het, denk ik, ook de verantwoordelijkheid van het fonds om na te gaan hoe men met de situatie en het beleid omgaat

Ik heb er na de hoorzitting nog even met de mensen verder over kunnen praten, maar het antwoord was een beetje mager: men wacht tot men het geld terugkrijgt dat eigenlijk voor hen was bedoeld, maar toen is afgenomen. We spreken nu al over zes of zeven jaar geleden.

Dat vind ik toch een extra vraag en een uitnodiging voor het fonds: welke maatregelen treft het fonds zelf om de situatie recht te trekken?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik heb vanzelfsprekend akte genomen van de notulen van de hoorzitting, die door de voorzitter was gevraagd naar aanleiding van de vraag en mijn antwoord van 3 juli.

Na lectuur meen ik te mogen stellen dat een en ander werd verduidelijkt, maar mijn antwoord van 3 juli blijft

actueel. Aansluitend op de hoorzitting heb ik de voorzitter van het VFL een brief geschreven, waarin ik antwoord op de slotvragen die de directeur stelt in zijn conclusies bij de hoorzitting.

Mijnheer Delva, de inhoud van mijn brief bevat eigenlijk een antwoord op uw twee vragen. Ik lees de brief voor.

"Waarde heer Gerits. Op donderdag 23 oktober vond een hoorzitting plaats in het Vlaams Parlement, waarbij de directeur van het Vlaams Fonds voor de Letteren werd gevraagd naar een verduidelijking betreffende het zogenaamd 'boekhoudkundig' verlies.

Uit de presentatie van de directeur, maar ook uit eerdere contacten van mijn medewerkers, heb ik begrepen dat dit zogenaamd boekhoudkundige probleem te herleiden is tot een eerder kunstmatige constructie, gebaseerd op een prognose van consequenties. Deze zouden zich kunnen voordoen indien de Vlaamse overheid zou beslissen om onaangekondigd en zonder enige overgangsmaatregel de financiering van het fonds volledig te stoppen.

Het zal u niet verwonderen dat ik deze hypothese en de boekhoudkundige constructie die hierop werd gebaseerd niet aanvaard. Dat is de directeur ook eerder al door mijn medewerkers gemeld en omstandig aan hem toegelicht en gemotiveerd. Ik maak gebruik van deze brief om dat ook schriftelijk te verduidelijken.

Ik hoef u als voorzitter niet te overtuigen dat het fonds voor de Vlaamse Gemeenschap van een bijzondere, uitzonderlijke en zelfs unieke waarde is en een soortgelijke beleidspositie inneemt. Niet alleen is de Vlaamse Gemeenschap de oprichter en absolute verantwoordelijke voor de volledige financiering, maar ook via een beheersovereenkomst en een officiële vertegenwoordiging in het fondsbestuur van heel nabij aan het fonds verbonden en meteen ook gebonden. Alleen daarom is het een bijzonder eigenaardige, maar ook onwezenlijke prognose om rekening te houden met een plotseling volledig wijkende Vlaamse overheid. Mutatis mutandis beoordeel ik het daarom ook niet aanvaardbaar dat er op basis van deze hypothese een boekhoudkundig tekort wordt gecreëerd dat als schuld wordt ingeschreven.

Als ik het in de boekhouding gecreëerde tekort van nabij bekijk, dan vind ik de volgende onderdelen: een voorziening sociaal passief en provisie voor vakantiegelden voor een totaal van ongeveer 200.000 euro; een aantal voorzieningen voor verhuizing, verbouwing enzovoort voor een totaal van ongeveer 150.000 euro; voorzieningen voor geplande en toegezegde ondersteuningen voor een totaal van ongeveer 600.000 euro en gewone schulden voor een totaal van ongeveer 35.000 euro.

Bij een systematische evaluatie van deze opsomming kom ik tot een aantal vaststellingen. Volgens mijn informatie zijn de provisies voor verhuis en verbouwing niet meer relevant. Met betrekking tot het sociaal passief wil ik beklemtonen dat de specifieke en de overheidsnabije situatie van het fonds geen loodzwaar sociaal passief rechtvaardigt. Ik wil wel aanvaarden dat er een beperkt sociaal passief, als bestemde reserve voor de kosten verbonden aan ontslagen, voor maximum drie personeelsleden, dus 33 percent van het totaal personeelsbestand, wordt opgebouwd. De voorzieningen voor projecten in uitvoering en lopende subsidieregelingen worden door u als openstaande schulden bestempeld. Dat zou het geval zijn indien er plotseling een volledige stop van financiering zou komen. Maar zoals eerder gesteld, de kans dat dat gebeurt, is in het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap heel uitzonderlijk en voor instellingen zoals een fonds zelfs onbestaande. Ik kan ook deze redenering en de eraan gekoppelde schuldvermelding niet aanvaarden.

Ik begrijp echter de terechte bekommernis van u en uw collega-bestuurders, en apprecieer ten volle uw ijver om de beheerstaak met beleid en voorzichtigheid in te vullen. Ik wil daarom tegemoetkomen aan deze bezorgdheid met een voorstel tot addendum bij de lopende beheersovereenkomst, met daarin de waarborg dat de Vlaamse overheid, in het geval van een plotse, onaangekondigde en volledige stopzetting van de financiering na afloop van een beheersperiode, de kosten zal dragen die verbonden zijn aan: subsidietoezeggingen die gebeurden tijdens de periode dat de Vlaamse overheid in het fonds was vertegenwoordigd en pasten binnen de lopende beheersovereenkomst en het sociaal passief dat zou ontstaan bij het beëindigen van arbeidscontracten van werknemers van het fonds. Deze waarborg bevestigt mijn eerdere stelling dat de Vlaamse overheid het fonds zeer nabij is en maakt de voorzieningen voor een zwaar sociaal passief en een provisie voor toegekende subsidieregelingen en lopende projecten overbodig.

De voorziening voor een beperkt sociaal passief kan worden aangelegd door aanwending van de additionele middelen van de komende jaren.

Ten slotte wil ik met deze brief twee belangrijke elementen beklemtonen. Ten eerste herhaal ik mijn appreciatie voor uw bekommernissen als beheerders en bestuurders van een belangrijk fonds. Ten tweede stelde ik vast dat uw boekhoudkundig gecreëerde tekorten op irrelevante hypotheses zijn gebaseerd.

Daarom verwacht ik dat u op basis van deze redenering de onterecht als schuld genoteerde elementen uit uw boekhouding verwijdert, zodat deze kunstmatige constructie even kunstmatig verdwijnt. Ik bied u daarvoor wel een addendum aan de lopende beheersovereenkomst aan, waarin u als bestuurders een veiligheidswaarborg vindt."

Ik heb daarop een brief ontvangen, verstuurd op 7 november. Ik citeer: "Geachte heer Minister. Graag

bevestig ik u de ontvangst van uw brief over de hoorzitting Vlaams Parlement van 23 oktober 2008, gedateerd 31 oktober. Dank alvast voor de bekommernis die u met ons en de collega-bestuurders deelt om onze beheerstaak met beleid en voorzichtigheid in te vullen. Uw voorstel tot addendum bij de lopende beheersovereenkomst zullen we met zorg en aandacht bespreken binnen het dagelijks bestuur op de eerstvolgende vergadering van 14 november, om dan een nota en voorstel van besluit voor te bereiden voor de vergadering van het fondsbestuur van 26 november. Dit onderwerp is in het verleden diverse malen behandeld door het volledige bestuur en wij willen dit dossier dan ook met het volledige bestuur afronden. Dank alvast voor het positieve voorstel." De brief werd getekend door de voorzitter en de directeur.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik denk dat het belangrijk is dat er beweging zit in het dossier. Ik ben ook blij dat u een brief hebt verstuurd met het voorstel van een addendum, met de vermelding van de waarborg. Dat is natuurlijk geen structurele oplossing om de financiën volledig gezond te maken, maar het is wel een eerste stap, die blijkbaar door het fonds als positief wordt ervaren. Ik denk dat we de houding van het fonds gaan afwachten. Als ik me niet vergis, vergadert het bestuur op 26 november, om een definitief standpunt in te nemen.

Mijn enige bekommernis in heel dat dossier is dat die patstelling wordt doorbroken. Mijnheer de minister, u hebt gelijk: urgent is het niet. De hypothese van de onverwachte volledige stopzetting die u aanhaalde, zal natuurlijk geen werkelijkheid worden. Mijn enige zorg is dat dit wordt opgelost. Dat kan alleen door overleg tussen de overheid en het fonds, zodat die negatieve resultaten op de ene of andere wijze worden weggewerkt. De stap die u nu hebt gezet, kan zeker als positief worden ervaren. We wachten nu op het antwoord van het fonds, eind november.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Dit is een bijzonder heldere en goede brief. Ik hoop dat het bestuur daarop ingaat, zodat dit incident definitief is gesloten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voor de volledigheid wil ik daar gewoon even het volgende aan toevoegen. Dat het bedrag is afgenomen, vind ik jammer. Dat wil ik duidelijk stellen. Ik vind het jammer dat er een knik is moeten komen in de middelenopbouw voor het fonds, om budgettaire redenen die toen trouwens voor de hele Vlaamse Regering golden. Het is echter nooit de bedoeling geweest dat dat geld in betere tijden integraal zou worden teruggegeven. Er is duidelijk een misverstand ontstaan bij het bestuur van het fonds. Dat werkt tot op vandaag door. Ik was destijds vrij nauw betrokken bij de behandeling van het dossier. Het is jammer dat dit is gebeurd: de band tussen het fonds en de overheid zou nauw moeten zijn en blijven. Die is daardoor wel wat gekleurd en besmet.

De voorzitter: Ik wil erop aandringen dat het antwoord van het fonds alleszins ook aan deze commissie zou worden meegedeeld, gelet op de tijd die hier is besteed aan deze kwestie.

Minister Bert Anciaux: Absoluut.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Huis DAARKOM

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over mogelijke onregelmatigheden bij de constructie van het Vlaams-Marokkaans culturenhuis DAARKOM in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, mijn vraag gaat inderdaad over het Vlaams-Marokkaans culturenhuis DAARKOM in Brussel. We hebben het daar heel kort over gehad in de commissie voor Brussel. Dat culturenhuis blijkt een wat moeilijke opstart te kennen. De pers maakt melding van vertragingen in de verbouwingen, die te maken hebben met een bouwvergunning. Volgens mij is het nog wachten op nieuws over de culturele programmering. Het is een op zich interessante, maar moeilijke constructie met het koninkrijk Marokko. Het is zeer positief dat aan de Marokkaanse overheid is gevraagd een bijdrage te leveren. Die overheid legt voorwaarden op en zou, als mijn informatie klopt, tot nu toe nog geen betalingen hebben gedaan voor de verbouwingen die lopende zijn of die zouden moeten beginnen.

Mijnheer de minister, ik heb u al een paar malen over dit dossier kunnen spreken. Met de oprichting van het huis op zich heb ik weinig problemen. Integendeel, waarschijnlijk is het een goed idee. Nu bijna twee jaar zijn er twee projectleiders aan de slag. Het is de bedoeling de contacten tussen de Vlaamse en de Marokkaanse

gemeenschap in Brussel, en ook ruimer in Vlaanderen, vlotter te laten verlopen.

Ik zou graag een stand van zaken krijgen met betrekking tot dit dossier, over de infrastructuur, de verbouwingswerken, de financiering en de samenwerking met Marokko. Zijn er inderdaad knelpunten? Hoe worden die behandeld? Zijn er mogelijkheden om tot oplossingen te kunnen komen?

In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van april van dit jaar meldt u dat er ook met DAARKOM een beheersovereenkomst zal komen, wat logisch is. Hoe ver staat het met de besprekingen ter zake? Kunt u een idee geven van wat daarin zou worden vastgelegd?

Dan heb ik nog een vraag over het openingsprogramma. Misschien is het te vroeg om daar al iets over te zeggen of zijn de twee projectleiders, die mijn sympathie hebben, daar toch al mee bezig? Is het nuttig of interessant om daar al iets over te zeggen?

Hebt u al enig zicht op de concrete programmering van DAARKOM? Dat is misschien het interessantste onderdeel, los van al die infrastructurele en financiële beslommeringen. In welke richting zou dat kunnen gaan?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, het zal de leden van deze commissie waarschijnlijk verbazen – maar niet de minister – te vernemen dat ik altijd een voorstander ben geweest van DAARKOM. Ik kom heel regelmatig in de buurt. Dat is aan de Wolvengracht. Ik sta altijd naar die vlaggetjes te kijken. Ondertussen zie ik aangekondigd wat er eigenlijk in DAARKOM zal worden gebracht, zoals poëzie en dergelijke. Dat wekt verwachtingen.

Ik zal u ook zeggen waarom ik er een voorstander van ben. Door omstandigheden heb ik maandenlang in Caïro verbleven. De Arabische cultuur is me niet vreemd. Ik heb er zelfs in een appartement gewoond, maar dat is een heel ander verhaal. Ik ben er altijd een voorstander van geweest. Het is iets dat me fascineert. Wel moet ik de bedenking maken dat, gelet op de buurt en dergelijke, ik altijd wel een beetje bang ben geweest dat dit ook wel eens een oord zou kunnen zijn waar hangjongeren uit de buurt nogal gemakkelijk een stek zouden kunnen vinden.

Mijnheer de minister, ik was me er ten volle van bewust dat een dergelijk project niet meteen op veel populariteit zou kunnen rekenen. Vele mensen in Brussel verwachten op de eerste plaats immers andere dingen van de Vlaamse Gemeenschap. Het kostenplaatje van DAARKOM zal voor sommigen dan ook altijd te hoog liggen. Als ik me niet vergis, hebben we vorig jaar nog in deze commissie bij de begrotingswijziging een verhoging van de vastleggingsmiddelen aan DAARKOM goedgekeurd. Er moest immers in bijkomende dingen worden voorzien.

Regelmatig wandel ik daar rond, aan de Wolvengracht. Ik hoop dan eindelijk eens iets te zien. Ik heb me vaak afgevraagd wanneer die zaak nu opengaat. Het zal veel mensen verbazen, maar ik wil daarbij zijn. Ik wil een van de eersten zijn.

Ik zal nu iets doen dat ik normaliter nooit doe: ik zal citeren uit de stadskrant Brussel Deze Week. Ik doe dat maar één keer per legislatuur.

Minister Bert Anciaux: En enigszins met tegenzin.

De heer Erik Arckens: Ja. De verhouding tussen dit blad en de partij waartoe ik behoor, is enigszins problematisch. Daar zal ik nu niet verder op ingaan. Misschien bezondig ik me aan intentieprocessen en ik wil u niet onheus behandelen, maar u bent de man die met het grote geld over de brug komt. De VGC geeft maar een tiende van wat u geeft aan Brussel Deze Week. Ik ga er dan ook van uit dat men daar zeer goed weet wat er aan de hand is met DAARKOM. Ik verwijs ook naar de filosofie van het blad en van de auteur. Of er moet iets zijn gebeurd: ik heb daar geen kijk op.

Welnu, in een artikel in Brussel Deze Week wordt DAARKOM een probleemdossier genoemd. Ik geef vlug de elementen die in het artikel worden opgesomd. U hebt de opening van DAARKOM al meermaals aangekondigd, maar al een jaar is er volledige windstilte. Vlaanderen heeft met de eigenaar van het pand een huurovereenkomst van veertien jaar getekend, maar de Inspectie van Financiën heeft het daar moeilijk mee. Veertien jaar is wat kort om daar profijt uit te halen, vindt de inspectie. In dergelijke gevallen is een huurovereenkomst gangbaarder.

De eigenaar zou een deel van de werken zelf uitvoeren. Dat bleek zo te zijn overeengekomen in het contract. De eigenaar verkiest echter zijn eigen aannemer, terwijl de wet bepaalt dat overheidsopdrachten uiteraard via een openbare aanbesteding moeten worden toegewezen. De vzw DAARKOM krijgt nu het hele verbouwingsdossier in de schoot geworpen, met alle gevolgen van dien. Het blijft wachten op een bouwvergunning en het is nog altijd niet duidelijk of er verdiepingen op worden gebouwd of niet. En ik die dacht er een dezer dagen eens een kijkje te kunnen nemen.

Een ander element is al even verbijsterend. DAARKOM is uiteraard een binationaal project van het koninkrijk Marokko en de Vlaamse Gemeenschap. We hebben het daar trouwens al eens over gehad in de commissie voor Brussel, maar toen ging het over taaltoestanden. Ik citeer uit Brussel Deze Week: “Marokko stemde er twee jaar

geleden mee in 1 miljoen euro te investeren, al dan niet in natura (tapijten enzovoort). Vlaanderen stopt 1,5 miljoen euro in de verbouwing. Twee jaar na die ondertekening is er nog geen euro bij de vzw beland." Als ze waar is, lijkt dat me een zware aantijging.

Marokko stelt ondertussen ook eigen voorwaarden. Het interieurwerk moet worden uitgevoerd door bedrijven uit Marokko zelf, wat alweer problemen oplevert, aangezien in dat land andere regelingen met betrekking tot overheidsopdrachten gelden, waardoor dan weer andere juridische adviezen nodig zijn. Overigens had Marokko ook nog vragen bij de aangeduide interieurarchitect, de heer Karim Osmani. De Marokkaanse regering heeft vragen bij zijn afkomst. Hij zou immers niet van Marokkaanse nationaliteit zijn, maar wel van Algerijns-Tunesische afkomst. Kortom, de eerste steen van de nieuwbouw van DAARKOM, achter die prachtige gevel, is nog niet eens gelegd, aldus Brussel Deze Week. Dat is verbijsterend. Insiders stellen zich terecht de vraag of er wel voldoende garanties zijn voor het hele project, ondanks een brief van de zomer waarin het koninkrijk Marokko stelde dat het zijn zogenaamde belofte om te investeren wel zou nakomen.

Mijnheer de minister, indien dit alles klopt, is dat heel ontnuchterend. Als dit klopt, waarom hebt u, in al die tijd dat DAARKOM op de financiële agenda van dit parlement stond, nagelaten minstens de stand van zaken en de problemen te vermelden? U moet toch op de hoogte zijn geweest, denk ik. Het parlement wil uiteraard wel kredieten, subsidies en begrotingen goedkeuren. Voor DAARKOM is dat een jaarlijkse werkingssubsidie van 809.000 euro. Het parlement wil echter tevens op de hoogte worden gehouden van wat er met dat geld gebeurt.

Wat voeren de door de Vlaamse overheid aangestelde opdrachthouders, Yamila Idrissi en Paul Corthouts, ondertussen uit in een culturenhuis waarvan de eerste steen nog moet worden gelegd? Wat doen die mensen ondertussen? Waarom is er geen cent van Vlaanderen en Marokko te verkrijgen om de culturele programmering, in afwachting van de eventuele materiële voltooiing van het culturenhuis DAARKOM, elders uit te voeren, los van het gebouw?

Ik moet die vraag meteen nuanceren. In Knack van deze week staat een interview met de heer Rachid Benzine, een Marokkaans denker. Op uitnodiging van DAARKOM komt hij morgen en de volgende dagen naar Flagey. Dat argument is dus zeker al fout.

Mijnheer de minister, welke stappen zult u nemen om vooruitgang te boeken in elk van de concrete punten die ik heb aangehaald? Wat gebeurt er als Marokko zijn beloftes niet naleeft?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Collega's, ik dank u voor de terechte vragen. Een deel van het ongeduld deel ik ook. U begrijpt dat ik ook de opening graag zou meemaken.

In deze zaak is alles met alles verbonden. Dit is een moeilijk dossier. Er zijn een aantal aspecten die de vooruitgang van het dossier hebben bemoeilijkt. Zo is er de inderdaad niet zo vanzelfsprekende samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het koninkrijk Marokko. De regels lopen niet noodzakelijk altijd samen. Daarnaast is er het probleem van het gebouw, de ligging, de verbouwingen en, ten slotte, de werking zelf.

De sterkte, maar tegelijkertijd ook de moeilijkheid, van het dossier is natuurlijk om de samenwerking met het koninkrijk Marokko te veruitwendigen, te concretiseren. In het verleden zijn er vanuit Marokko sporadisch al samenwerkingsverbanden afgesloten die een beetje vergelijkbaar waren met dit project. De basis was echter nooit bicommunautair. Marokko heeft vroeger wel al ooit een cultureel centrum in het buitenland opgericht of een bijdrage geleverd voor de bouw van een Marokkaans gebouw. Er is al enige ervaring opgedaan over de regels in het buitenland. Dat is echter nooit op basis van een cobeheer gebeurd.

In het verleden kwamen de gelden voor projecten in het buitenland uitsluitend via de ambassades. De ambassades zorgden zelf voor de noodzakelijke betalingen in het betrokken land. In dit geval vragen we voor de eerste keer aan het koninkrijk Marokko om op een andere wijze te werken.

Het dossier werd ongeveer anderhalf jaar geleden opgestart. Sindsdien zijn er verkiezingen gehouden in Marokko. Dat heeft geleid tot een vertraging van bijna een half jaar. De eerste afspraken had ik gemaakt met de vorige regering. Er was daarover een groot enthousiasme. We zijn ginder op bezoek geweest. De toenmalige verantwoordelijke voor het beleid inzake de Marokkanen in het buitenland is vervangen. Er werd ook een andere meerderheid gevormd.

Na die zes maanden en intense contacten is er een grote eensgezindheid ontstaan in de Marokkaanse regering om op een andere manier te werken. Er is nu zelfs een heel plan uitgetekend om de samenwerking die in Brussel wordt gerealiseerd, als basis te gebruiken voor het buitenland.

Een van de gevolgen is dat voor het eerst middelen rechtstreeks aan een vzw betaald zullen worden. Dat is nog nooit gebeurd. Dat gebeurde altijd via de ambassade. Ik heb daarover een nieuwe – schriftelijke – belofte gekregen.

De ambassadeur met wie we altijd hebben samengewerkt, is sinds een paar maanden vervangen. Ook dat

heeft voor enige vertraging gezorgd. De nieuwe ambassadeur staat radicaal achter het voorstel. Een aantal opmerkingen in Brussel Deze Week, zoals die over de architect, zijn nu van de baan. Het klopt wel dat men in Marokko verbaasd was over de keuze van de architect. Ik heb me daar niet mee bemoeid. Het is de vzw zelf die een beslissing heeft genomen een Algerijns-Tunesische architect onder de arm te nemen. Marokko heeft de gewoonte om met eigen architecten in het buitenland te werken. We zijn daar nu door. Er is echt een bereidheid, ook bij Marokko, om de vzw onafhankelijk te laten werken. Ook dat is nieuw voor Marokko. Vroeger werd alles sterk in de hand gehouden door de ambassades. We hebben dit proces moeten doormaken. Dat heeft de zaak vertraagd.

Door de afspraken die we nu gemaakt hebben, zullen de financiële regels natuurlijk veel eenvoudiger verlopen. De vzw, die voor 100 percent met Vlaams en Marokkaans overheidsgeld werkt, moet zich volledig houden aan de financiële regels, de regels van openbaarheid, van Europese aanbesteding enzovoort. Het opstellen van een bouwdossier moet dus verlopen volgens die regels. Vandaag is dat allemaal volledig uitgeklaard.

Een ander aspect is het gebouw. Het klopt dat er in de oorspronkelijke visie werd van uitgegaan dat DAARKOM zelf een lening zou aangaan en dat ook de eigenaar een bijdrage zou leveren. De eigenaar wilde werken met zijn eigen aannemer. Dat hield in dat een aantal regels vermengd werden. Dat gaat niet. We hebben ook afgesproken dat die lening geen doorgang kan vinden. De middelen moesten beperkt blijven tot wat de Vlaamse Gemeenschap en het koninkrijk Marokko hadden beslist.

Het eerste plan van de vzw zou, als ik me niet vergis, meer dan 5 miljoen euro kosten. Nu spreken we over een plan dat, alles inbegrepen, 3,3 miljoen euro zal kosten. Dat is een forse vermindering. De Inspectie voor Financiën stelt terecht dat er een huurovereenkomst is voor een periode van vijftien jaar. Ze stelt dat de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap toch belangrijk zijn voor een dergelijke periode. Daarom hebben we met de eigenaar afgesproken de mogelijkheid van verlenging in het addendum van het contract op te nemen. Volgens ons kan de inspectie nu ook daar haar zegen over geven.

Ondertussen hebben we het gebouw aan de binnenkant volledig gestript. Dat is een belangrijk werk. We hebben dat kunnen doen zonder bouwvergunning. Om een bouwaanvraag in te dienen voor een vzw die volledig met overheidsgeld werkt, moeten natuurlijk de aanbestedingsprocedures gevolgd worden. De aanbesteding kan pas gebeuren op het moment dat de Vlaamse Gemeenschap haar fiat geeft. De opmaak van het dossier en het fiat hingen dan weer samen met de duur van het huurcontract. De indiening van de aanbesteding kan vandaag gebeuren. Dat maakt dat we over een goede maand wellicht kunnen overgaan tot de aanbesteding van het dossier.

Ik zal nu antwoorden op de concrete vragen. Er is geen probleem van concrete betalingen. In Brussel Deze Week stond niet alleen dat er nog geen euro was uitgekeerd voor de verbouwing, maar ook dat er nog geld was voor de werking. Dat is natuurlijk compleet absurd. Zowel het bedrag van 700.000 euro voor 2007 als dat van 800.000 voor 2008 is in grote mate uitbetaald. Alleen het saldo voor 2008 is nog niet uitgekeerd. Dat is ook logisch. Als ik me niet vergis, wordt dat steeds bij het begin van het volgend jaar gedaan. Voor 2007 hebben we een reserve aanvaard omdat de werking toen nog niet was opgestart. In 2008 zullen we opnieuw een reserve aanvaarden voor de werking omdat ze nog niet voldoende is opgestart. Maar de beheersovereenkomst moet vanzelfsprekend worden afgesloten voor 1 januari 2009. In het ministerieel besluit over de uitbetaling van de subsidie zal vanzelfsprekend staan dat het bedrag alleen maar kan worden overgemaakt als de beheersovereenkomst op dat moment ondertekend is. Aan de beheersovereenkomst is ook een volledige jaarplanning gekoppeld.

In 2008 zijn er al activiteiten georganiseerd. Maar, laten we eerlijk zijn, er zijn er veel te weinig. Ik heb aan de vzw duidelijk gezegd dat we ondertussen wel de huurgelden betalen. Die komen overeen met 40 percent van de werkingskosten. De huur is hoog. Het gebouw is echter wel ideaal gelegen. Om op die plaats vandaag iets te huren, is onbetaalbaar. De investeringen die we zowel in het Huis van het Nederlands als in het Vlaams Communicatiehuis hebben gedaan, zijn van onschatbare waarde. Ik kan u verzekeren dat de schattingen vandaag veel hoger liggen dan wat we er ooit voor hebben betaald, zelfs na nieuwbouw en renovatie. Hetzelfde geldt voor het Vlaams-Marokkaans Huis. Wel hebben we te maken met een eigenaar die niet van gisteren is. Hij wil niet verkopen omdat het gebouw ideaal gelegen is. Het ligt naast de duurste en drukste winkelstraat van het land, aan een van de meest centrale pleinen van de stad. Juist door de uitstraling is het verantwoord om die investering daar te doen. De zaken moeten wel vooruit gaan, want ondertussen betalen we wel huur.

Ik heb aan de vzw laten weten dat de werking natuurlijk niet volledig afhankelijk moet zijn van de bouw. Het is goed een eigen stek te hebben. Ik hoop dat ze ook zo snel mogelijk open gaat. Vanaf 1 januari 2009 moet de volwaardige werking van het cultuurhuis, desnoods op andere plaatsen, zichtbaar zijn. Vandaag is het nog wat occasioneel. Er zijn goede initiatieven. Er is het Festival van de filosofie, en er worden nog andere initiatieven genomen. Vanaf 1 januari 2009 heb ik een volwaardige werking, zelfs voor de eerste jaarhelft. Ik ga ervan uit dat de opening in de eerste jaarhelft plaatsvindt, wellicht niet vóór maart, maar hopelijk in april, mei of juni. Ik zou graag hebben dat dat voor de verkiezingen gebeurt.

Ik wil een volwaardige werking, los van het gebouw. De opstart van de werken zal voor het einde van dit

jaar gebeuren en ze moeten klaar zijn voor het bouwverlof 2009. De vzw en de twee overheden hebben al voorstellen en denken na over een openingsprogrammatie, maar dat is nog niet concreet ingevuld.

Mijnheer Arckens, u vraagt waarom ik die pijnpunten niet heb meegedeeld. Ik weet niet of ik die niet heb meegedeeld. Ik word in deze commissie snel aangesproken op pijnpunten, maar misschien zijn daar geen vragen over geweest. Ik heb in elk geval geen behoefte om pijnpunten weg te stoppen. Het is mijn taak om niet te veel te communiceren over pijnpunten, maar om ze op te lossen. Als daar vragen over zijn, wil ik daar altijd klaarheid over geven. Ik had niet kunnen denken dat alle problemen op een halfjaar van de baan waren. Ik zal ze een na een oplossen.

Het is later dan ik had gehoopt, maar een deel van de punten die in Brussel Deze Week stonden, kloppen niet, noch wat de werkingsmiddelen betreft, noch wat de investeringen betreft. Er is al voor 300.000 euro investeringen gedaan voor de plannen van de architecten en het bouwrijp maken van de binnenkant. De eerste steen is een absurditeit, want het gaat niet over een nieuwbouw. Het gaat over de inrichting van het huis. Een goede werking hoeft niet in een paleis te zitten.

Voor mij is het belangrijk dat hoge en lage cultuur er aan bod komen, dat er hoogstaande kwaliteit wordt gebracht in alle mogelijke kunstrichtingen, en dat er uitwisselingen zijn inzake culinaire kunsten. Het moet een toegankelijk huis zijn waarop de twee grote institutionele gemeenschappen fier kunnen zijn. Ik geloof sterk in dit dossier en hoop dat ik de opening zelf kan meemaken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Als ik het goed begrijp moet de beheersovereenkomst op 1 januari 2009 ondertekend zijn en moet de werking volwaardig opgestart zijn. Mijnheer de minister, rekent u erop dat de verbouwing niet langer zal duren dan zes tot zeven maanden?

Minister Bert Anciaux: Ik ga ervan uit dat dat inderdaad niet langer duurt. Het gaat niet over een nieuwbouw. Dat gebouw moet aan de binnenkant worden ingericht. Een van de grootste werken is het vervangen van de elektrische trap door een gewone trap. Het zijn aanzienlijke werken want ze kosten een paar miljoen euro, maar het gaat niet over stabiliteitswerken of het bijbouwen van verdiepingen. Die zaken zaten oorspronkelijk in het plan van vijf miljoen euro, maar we hebben ze geschrapt.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, u zei dat u graag een toegankelijk, laagdrempelig en kwaliteitsvol gebouw wilt. Ik vrees er een beetje voor, maar ik hoop dat het geen huis zal zijn waar ministers en andere hooggeplaatsten elkaar ontmoeten. Ik hoop dat het een huis is waar de doorsnee-inwoner van Sint-Jans-Molenbeek zijn weg zal vinden. Het wordt een boeiende opdracht om alle vzw's van de Marokkaanse gemeenschap in Molenbeek, Anderlecht enzovoort bekend te maken. Het welslagen van het project zal ook daarvan afhangen.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Delva, uw bekommernis is absoluut de mijne. Als ik prachtige, ingewikkelde filosofische teksten krijg, dan vind ik dat mooi. Maar alstublieft, werk ook voor gewone mensen. Het mag geen elitaire, intellectuele, hoogdravende ontmoeting zijn, waar men elkaar amper verstaat, maar toch heel sterk die indruk geeft. Daar hou ik niet van.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik ga volledig akkoord, maar wat aangekondigd wordt, laat vermoeden dat het een het ander niet moet uitsluiten. Ik hoop dat de gewone Vlaming daar zijn weg zal vinden. De bekommernis van de heer Delva is heel terecht.

Mijnheer de minister, het is goed dat Vlaanderen en niet de Franse Gemeenschap zo'n gebouw aanlegt. U bent een flamingant, u kent de gevoeligheden, ik denk dat de Franstalige kant zo'n projecten niet graag ziet omdat men de Marokkaanse gemeenschap als een exclusief Franstalige gemeenschap ziet.

Wat zijn de door u aangestelde opdrachthouders Yamilla Idrissi en Paul Corthouts momenteel aan het doen? Uw verhaal is een heel ander verhaal dan wat Brussel Deze Week brengt, wat mijn opinie over Brussel Deze Week nogmaals bevestigt. Maar deze keer in een totaal onverwachte vorm. Heeft de auteur van het doelbewuste stuk contact met u opgenomen voor hij dit heeft geschreven?

Minister Bert Anciaux: In hetzelfde nummer van Brussel Deze Week heeft dezelfde auteur een uitgebreid interview met mij over de Brusselnorm geschreven. Daaronder stond een artikel over DAARKOM. Tussen de twee artikels is een klein stukje gewijd aan wat ik zeg over DAARKOM. Dat staat in schril contract met wat daaronder staat.

Mevrouw Idrissi en de heer Corthouts hebben een aantal zaken uitgewerkt rond het Festival van de filosofie, hebben vrij veel tijd gestoken in interieurarchitecten en het bouwdossier en de opmaak van een essay over DAARKOM, dat binnenkort in de fifth conference verschijnt. Een aantal concerten en een aantal festivals zijn gepland voor volgend jaar.

Maar voor de rest moet ik zeggen dat ik toch ook vraag dat wat duidelijker wordt wat de concrete inbreng is.

De heer Erik Arckens: Ik dank u voor uw antwoorden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Sportimonium en het Bloso-domein in Hofstade

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over het Bloso-domein in Hofstade. Weken geleden werd daarover ook al een vraag gesteld, maar toen ging het over de cyclocross.

Mijnheer de minister, u kent het domein ongetwijfeld. Het is een prachtig domein, waar de voorbije jaren zowel door de gemeente, de provincie als de Vlaamse overheid redelijk wat geld is geïnvesteerd om het strandgebouw, toch met een zekere historische waarde, te renoveren. Persoonlijk vind ik dat een zeer geslaagde renovatie, die zeker een meerwaarde heeft voor het domein.

Naast het gebouw zelf is er sinds kort ook een zeer goed museum, het Sportimonium. Dat heeft een zeer goede uitstraling naar een zeer grote regio en is zelfs een Vlaams museum rond sport.

Ik denk dat er de voorbije jaren, terecht, is geïnvesteerd in het domein, omdat dat te lang niet was gebeurd. We doen dus een heel belangrijke inhaalbeweging.

De samenwerking tussen Sportimonium en Bloso verloopt momenteel zeer goed. Ik denk dat we dat allemaal kunnen vaststellen en toejuichen. Maar toch zijn er nog een aantal drempels of, om uw woorden te gebruiken, mijnheer de minister, pijnpunten, waar we misschien wat aandacht voor moeten vragen. Samen met Bloso kunnen we misschien zoeken naar oplossingen voor die pijnpunten.

Sinds kort moet 3 euro betaald worden om met de wagen in het domein te geraken. Vroeger was dat alleen in de zomer, maar nu is dat ook in de winter zo. Op zich is dat een keuze van Bloso en u zult ongetwijfeld ook verwijzen naar het convenant dat u met Bloso hebt afgesloten, dat hen daartoe de bevoegdheid geeft. Maar ik denk toch dat er een paar situaties gecreëerd zijn die niet altijd even gemakkelijk zijn, vooral omdat er in de winter niet altijd iemand aan de slagboom zit.

Dat zou ook iets te duur zijn, denk ik, maar het zorgt er natuurlijk voor dat sommige mensen die niet weten dat ze gepast geld bij zich moeten hebben bij Sportimonium proberen geld te wisselen. Daar is men daar niet altijd even gelukkig mee, om het zacht uit te drukken. We moeten misschien nadenken over een gemakkelijker manier om het parkeerbeleid op het domein te verbeteren en eventueel de manier van betalen herbekijken.

Een tweede probleem waar toch al een aantal jaren vragen en bekommernissen over worden geuit, is de beschikbaarheid van toiletten. Op topdagen worden toiletten in de zijvleugel, die ook gerenoveerd is, opengesteld. Dat is uiteraard toe te juichen, maar dat gebeurt niet het hele jaar, waardoor er op zonnige herfstdagen of mooie dagen in de lente geen openbare toiletten zijn. Ook dan gaat men bij het Sportimonium aankloppen, wat niet altijd een gemakkelijke situatie is, want wie gaat er naar het toilet en wie naar het museum, dus wie moet betalen en wie niet? Er zijn dus toiletten beschikbaar. Kunnen we niet proberen om de toiletten en omkleedruimtes in de zijvleugel constant ter beschikking te stellen van de bezoekers van het domein?

In de vernieuwde zijvleugel is ook een cafetaria gecreëerd. Die wordt slechts sporadisch verhuurd, terwijl er toch een grote behoefte is aan een cafetaria in het domein. Vroeger was er het Bootshuis, maar doordat de mensen moeten betalen om het domein binnen te gaan, hebben die mensen ook problemen om voldoende cliënteel aan te trekken. Kunnen we de cafetaria van de zijvleugel niet inrichten, zodat er ook tijdens de wintermaanden de mogelijkheid is om een glaasje te drinken?

Men investeerde de voorbije jaren enorm in het domein. Er waren al eens geruchten dat men, behalve voor het parkeren, ook voor de toegang zou moeten betalen. Ik moet zeggen dat ik daar redelijk bezorgd over ben. Het domein heeft in de zeer ruime omgeving een enorme aantrekkingskracht op mensen die willen wandelen of joggen of gebruik maken van de speeltuin. Het zou, denk ik, een te betreuren beleidsoptie zijn om daar inkom voor te vragen.

Mijnheer de minister, ik verwijs graag naar uw antwoord op de vraag van mevrouw Moens van 23 oktober, waarin u zegt: “Het zou immers van slecht beheer getuigen om enerzijds te investeren in infrastructuur en anderzijds de vernieuwde infrastructuur niet als goede huisvader te beheren.”

Ik zou het ook zonde vinden dat we als Vlaamse overheid en als gemeente veel investeren in dat domein en dan inkom vragen, waardoor, wellicht, veel mensen geen gebruik meer zullen maken van de faciliteiten in dat domein.

Mijnheer de minister, hebt u weet van plannen van Bloso voor het betalend maken van de toegang tot het Bloso-domein? Wat kunnen we eventueel doen om dat te vermijden?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Dehaene, u maakt het mij niet gemakkelijk. U zegt het zelf: het beheer van de domeinen valt in grote mate onder de autonomie van Bloso. Men ziet absoluut niet graag dat de minister daar uitspraken over doet die wat kritisch zijn. Ik ga toch proberen te antwoorden, een deel officieel en dan telkens een kleine bijbedenking geven.

Het klopt inderdaad dat sinds kort het hele jaar door 3 euro parkeergeld gevraagd wordt aan de bezoekers van het Bloso-domein in Hofstade. Enerzijds geeft dit, in tegenstelling tot vroeger, meer duidelijkheid. Vroeger zei men dat het afhangt van het weer of men moet betalen of niet. Nu hangt het niet meer af van het weer: men moet altijd betalen.

Anderzijds zijn er de voorbije jaren heel wat investeringen gebeurd en zijn er nog andere gepland op korte en middellange termijn, die dat parkeergeld kunnen rechtvaardigen. Bezoekers die geen 3 euro parkeergeld wensen te betalen, kunnen hun wagen – wordt mij gezegd – natuurlijk nog op andere plaatsen kwijt, bijvoorbeeld op de parking van het zwembad. Als men zo dynamisch is als wij hier, zal dat geen probleem zijn, maar niet iedereen heeft het zo gemakkelijk. Het zwembad ligt toch al behoorlijk ver van Sportimonium. Men kan ook niet zomaar het water over. Het is niet zo vanzelfsprekend, maar men wil het wat ontraden.

Voor het probleem van gepast geld heeft men sinds enkele weken een oplossing gevonden, omdat er een muntwisselaar werd geplaatst en begin 2009 komt er nog een tweede bij.

Het wordt ontraden met de eigen wagen daarheen te gaan. Het gebruik van het openbaar vervoer wordt gestimuleerd. We kunnen ons dan de vraag stellen waarom er zoveel wordt geïnvesteerd in het aanleggen van die parking. Ik heb daar zelf wat problemen mee, maar ik geef u het antwoord zoals Bloso dat mij heeft gegeven.

Dan was er de vraag over de toiletten en de omkleedruimte van het zuidgebouw. Voor de periode van mei tot en met september 2008 had Bloso een overeenkomst met een toiletdame op zelfstandige basis om tijdens de weekends en tijdens weekdagen met goed weer toezicht te verzekeren en de toiletten in de zuidvleugel open te stellen voor het publiek. Op weekdagen met minder goed weer was er geen toezicht, konden die toiletten niet worden gebruikt en moest men de toiletten van het Bootshuis gebruiken, die het hele jaar door geopend zijn. Het klopt dat sommigen die afstand te ver vinden en dan gebruik maken van de toiletten van het Sportimonium. Voor het seizoen 2009 zal er worden getracht om de toiletten in de zuidvleugel met toezicht ook op minder mooie dagen open te stellen voor het publiek. Wanneer het weer niet zo goed is, maken er inderdaad minder mensen gebruik van. Misschien moeten we er toch ook een beetje vertrouwen in hebben dat mensen op fatsoenlijke wijze de toiletten zullen gebruiken. Soms moeten we toch ook wat vertrouwen in mensen hebben. Voor mij hoeft er niet altijd een toiletdame te staan. Als het slecht weer is, zal zij daar niet veel aan verdienen, maar de toiletten daarom sluiten, lijkt me niet zo kind- en publieksvriendelijk. Dat stimuleert bovendien het wildplassen bij mannen. Men gaat daar immers toch geen kilometer voor lopen.

Momenteel worden in het Bloso-domein in Hofstade-Zemst drie cafetaria's in concessie uitgebaat: Bootshuis, Zomerlust, ter hoogte van de speeltuin, en tijdens de zomerperiode enkele mobiele verkooppunten ter hoogte van het strand. Deze concessies eindigen allemaal in 2010. De exploitatie van een vierde cafetaria in de zuidvleugel van het Strandgebouw staat volgens Bloso momenteel niet in verhouding tot het aantal bezoekers, waardoor de leefbaarheid van alle cafetaria's in het gedrang zou komen. In functie van de verdere uitbouw van het Bloso-domein, met onder meer een wildwaterbaan en een gerenoveerde speeltuin, zal de totaalsituatie van de cafetaria's tegen 2011 volledig worden herzien. Daarbij zal de huidige toestand van de oudere cafetaria's worden herbekeken en zal een differentiatie tussen de verschillende cafetaria's qua aanbod en publiek worden nagestreefd. In afwachting van de toekenning van de nieuwe concessie in 2011 kan de cafetaria in de zuidvleugel van het Strandgebouw wel worden gehuurd bij sportieve evenementen of bij belangrijke activiteiten van het Sportimonium, los van de verplichte concessionaris. Dat gebeurt dus voor occasionele evenementen. In het verleden moest men verplicht te rade gaan bij diegene die de concessie had. Dat valt nu weg.

Over het al dan niet invoeren van een toegangstarief in het Bloso-domein voor het gedeelte binnen de ringgrachten, werd nog geen definitief standpunt ingenomen. Dit zal onder meer afhankelijk zijn van de activiteiten en infrastructuur die kunnen worden aangeboden, de seizoensgebondenheid en de situatie in de naburige recreatieparken. Mocht een individueel toegangstarief in de toekomst worden ingevoerd voor het gedeelte binnen de ringgrachten, werd steeds gesteld dat voor de omwonenden de aankoop van een toegangsabonnement tegen gunstige voorwaarden mogelijk moet zijn. Hierover zal vanzelfsprekend worden overlegd met de gemeente Zemst.

Voor alle duidelijkheid: in mijn beheersovereenkomst heb ik er wel degelijk in voorzien dat de Bloso-centra beter toegankelijk moeten worden gemaakt. Ik zal niet aanvaarden dat er bijkomende drempels worden opgelegd, en zeker geen financiële. We proberen overal musea, maar ook sportinfrastructuur en dergelijke toegankelijker en meer betaalbaar te maken. Dan zullen

we natuurlijk niet aanvaarden dat binnen onze eigen sportinfrastructuur, namelijk in de Bloso-centra, die drempel wordt opgetrokken.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb alle begrip voor uw moeilijke situatie als het gaat over het beantwoorden van dit soort vragen. Ik wil u bedanken omdat u dat toch wilt doen, al is het zeer voorzichtig.

Ik ben ervan op de hoogte dat de concessies in 2010 ten einde lopen. Dat is inderdaad het ogenblik om te bekijken wat we waar in concessie zullen geven. Ik stel vast dat mensen die het domein bezoeken, zeker als dat met kleine kinderen is, als ze naar het toilet moeten, niet naar het Bootshuis gaan met die kinderen. De afstand tot het strand is weliswaar niet ver, maar toch net iets te ver als men dat met kleine kinderen moet doen. Ik durf ervoor pleiten dat zeker aan het strand ook een cafetaria in concessie zou worden gegeven, zodat er een goede spreiding is en vooral de mensen die naar het strand gaan, de mogelijkheid krijgen om gebruik te maken van de cafetaria en eventueel de toiletten, zodat het water zelf niet als toilet moet worden gebruikt. Ik zal dat te gepasten tijde ook overmaken aan de mensen van Bloso.

Ik ben een grote fan van het domein. Ik ben ervan overtuigd dat het een goede uitstraling heeft in de ruime omgeving. Ik kan u dus volledig bijtreden: we moeten waakzaam zijn met betrekking tot het eventueel creëren van extra drempels, financiële of andere. We moeten daar zeer voorzichtig mee zijn. Uiteraard hoop ik dat, als daarover wordt gesproken, het lokale bestuur erbij zal worden betrokken. Het grootste deel van de bezoekers, vooral dan diegenen die dagelijks of wekelijks gebruik maken van deze grote, mooie groene long, komt immers uit de onmiddellijke omgeving.

De voorzitter: Het incident is gesloten.